

یکی از
غیرانسانی‌ترین
ماده‌های این
قانون، ماده ۲۲
است، یعنی وجود
عبارت «تعقیب
قضایی» به صرف
اینکه به یک مهاجر
اتهامی زده شود.
یعنی به محض
اینکه به کسی
اتهامی زده شود،
دیگر به آن مهاجر
اقامت سه ساله
داده نخواهد شد

که بالاخره یک سازمانی در حال تشکیل شدن است و بالاخره جمعیت حداقل پنج میلیونی مهاجرین بهتر و بیشتر دیده می‌شوند؛ این نکته مثبتی است که در قانون وجود دارد. اما در این قانون نقاط ضعف جدی وجود دارد؛ البته من حقوقی نیستم و دوستان حقوقی اشکالات مهمی را مطرح می‌کنند، از جمله اینکه اساساً متن قانون نزدیک به متن‌های حقوقی نیست؛ ولی من وارد مباحث حقوقی نمی‌شوم و موارد اولویت‌دار دیگر را مطرح می‌کنم. یکی از غیرانسانی‌ترین ماده‌های این قانون، ماده ۲۲ است، یعنی وجود عبارت «تعقیب قضایی» به صرف اینکه به یک مهاجر اتهامی زده شود. یعنی این مهم نیست که این اتهام وارد است یا خیر، و قاضی رأی به عدم تعقیب می‌دهد یا نه، به محض اینکه به کسی اتهامی زده شود، دیگر به آن مهاجر اقامت سه ساله داده نخواهد شد. این مسأله جای نگرانی دارد و به طور جدی باید پای حذف این مورد از قانون ایستاد.

ماده بعدی ماده ۴۱ است، که ما آن را با اصطلاح «قانون مادر ایرانی» می‌شناسیم. ما از سال ۱۳۱۰ با بحث مادران ایرانی در چالش هستیم، تا اینکه در سال ۱۳۸۵ یک سری چالش‌های دیگری مطرح شد و اصلاح قانون را به تعویق انداخت و این روند ادامه یافت تا سال ۱۳۹۸ که قانون جدید به تصویب مجلس رسید. به دوستان عرض کردم که از سال گذشته یک حجمه‌ای وارد شده است که این قانون باید حذف شود و برای دوستان خیلی زشت بود که قانونی که سال ۱۳۹۸ تصویب شده است حذف شود، آنهم در شرایطی که حدوداً یکسال طول کشیده تا قانون عملیاتی و اجرایی شود، این موضوع را نمی‌توانستند به وضوح بگویند و در این قانون، با تغییر یک کلمه تابعیت به اقامت این را اضافه کردند. در حالی که در این مدت ۱۰۵ هزار نفر در سامانه ثبت نام کردند و صرفاً برای ۱۴ هزار نفر شناسنامه صادر شده است. من اگر جای مجلس بودم، به جای لغو این قانون، به علت تعلل فاحش در اجرا و پیشرفت صرفاً ۱۲ درصدی قانون، دولت را توبیخ می‌کردم و البته ایرادات اجرای آن را نیز می‌سنجیدم. ما در این فرایند ۱۰۵ هزار فرزند دو تابعیتی با پدر غیر ایرانی شناسایی کرده‌ایم که غالباً هم در سیستان و بلوچستان ساکن‌اند. اگر ما می‌خواهیم مسأله فقر را مطرح کنیم، و اگر به دنبال رفع فقر در سیستان و بلوچستان با روش‌های مختلف فقرزدایی هستیم، باید بدانیم که فقرزدایی و رفع فقر مطلق، با ساختن سرویس بهداشتی حل نمی‌شود. آن ۵۵ هزار نفری که شناسنامه دریافت نکرده‌اند اساساً شناسایی نشده‌اند، لذا در حوزه‌های مختلف چالش دارند، از قبیل آموزش، بیمه درمانی و... و این یعنی شناسنامه فقط یک تکه کاغذ نیست، و مسأله مادران ایرانی یکی از مهمترین مسائلی است که دوستان باید تلاش کنند در آن تغییر ایجاد کنند. وقتی که ما دستور از رهبری داریم برای آموزش اتباع غیرقانونی، دیگر چه کسی بالاتر از رهبری باید بگوید که این کار انجام شود. البته آقای جهانبخش و دوستان نگاه مثبت دارند و فرمودند تلاش‌هایی صورت گرفته است و این مسأله برای ما مهم است.

نگاه ظرفیت محور به مهاجرین، حلقه مفقوده سیاست‌ها

سید حبیب‌الله حسینی: بنده دانشجوی مقطع دکتری حقوق بین‌الملل از دانشگاه قم هستم و افتخار داشته‌ام با دوستان در نگارش کتابچه اصلاحات پیشنهادی طرح همکاری داشته باشم. راجع به نقطه قوتی که برخی دوستان مطرح کردند، قسمت بزرگتر مسأله این است که در بخش بین‌الملل ما می‌بینیم، یعنی ترویج فرهنگ جهان‌وطنی در مقابل حمله‌های رسانه‌ای و جنگ ترکیبی طراحی شده علیه